

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
14 de juliol de 1930

Si a Catalunya existís
la Lliga dels Drets de
l'Home, no li manca-
rien ocasions
d'actuar

Any I. — Número 16

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Els "nostres" sense feina

Heu-vos ací una nova llista, asse-
nyada per ofícis i professions, dels
homes que en tornar a Catalunya,
després d'un llarg exili, es troben sen-
se feina:

Un dibuixant de teixits (teòric).
Estudis fets a l'Escola Professional
de Verviers. Parla francès.

Un dependent de comerç. Deu anys
de pràctica en teixits. Parla francès
i italià.

Un perit químic. Parla francès.
Un corresponent o agent de vendes.
Parla francès.

Dos comptables. Parlen francès.
Dos escriptors. Parlen francès i
italià.

Un dibuixant de brodats. Parla
francès.

Un dibuixant o dependent de ban-
ca. Parla francès.

Un contramestre en teixits de llana
i cotó.

Un pintor de calderes i planxes.
Un mecànic electricista.

Diversos per a mossos, cobradors,
etcètera.

Recordem-nos d'ells: és, per a nos-
altres, un deure i un deute.

"La certera visió del ex-
perto solamente puede lle-
gar a discernir la natura-
leza del hecho social. Pero
ponga buen cuidado de no
equivocarse. Luis XVI in-
terpretó la toma de la Bas-
tilla como un motín más y
era ya la revolución inven-
tible. Pudiera ser también
que en la perspectiva más
inmediata de nuestro cua-
dro español se estuviera
padeciendo la confusión
más enorme."

SANCHEZ ROMAN
(A "El Sol")

Aquella pregunta...

Senyor alcalde i senyors regidors:
D'aquella pregunta que els hem fet
dues o tres vegades no en sabem res.
¿No se'ns podria dir què hi ha d'a-
quell expedient ordenat amb motiu de
la destrucció de llibres de la Comis-
sió de cultura, realitzada per alguns
dels bàndols que integraven l'Ajunta-
ment del senyor Romeu?

General Berenguer: ¿Man-
ca molt encara per acabar
l'estudi dels "casos" pels
quals sofreixen presó els
delinqüents anomenats so-
cials? Ens imaginem la fei-
xuga tasca que representa
l'estudi aïlladament cas
per cas. Però no podem
creure que no n'hi hagi cap
de resolt, i si és així —no
pot ésser d'altra manera—,
¿per què no fer immedi-
tament pública la resolució
que hagi recaigut? Per als
que estan entre reixes, els
minuts són mesos, i els
dies, anys

(JOSEP SUNYOL I GARRIGA.
LA RAMBLA DE CATALUNYA,
30 de juny.)

L'Ateneu de Madrid ha no-
menat una comissió forma-
da per 21 socis, per tal d'es-
tabilir les bases de respon-
sabilitats de la Dictadura

CIUTADANIA

I la Lliga dels Drets de l'Home?

El govern espanyol ha lliurat a les autoritats
italianes — els lectors ho hauran llegit, segurament,
a tota la Premsa diària — un súbdit italià: Victo-
rio Imperiale. Més ben dit: el govern espanyol ha
lliurat al Govern feixista un ciutadà antifeixista.
El que, en circumstàncies normals no passaria d'un
fet divers més — Imperiale viatjava sense docu-
mentació — aleshores, aquesta vegada, una qualitat
excepcional i dramàtica.

S'ha dit que el súbdit italià era antifeixista.
Amics de Mussolini no s'han amagat d'afirmar-ho
explicitament. Aleshores, Imperiale era un emigrat
polític: Mussolini no tolera, dintre Itàlia — aquesta Itàlia absurda
i enaradada — la presència d'un enemic. I aquest home ha estat lliu-
rat, per la policia d'un país que no és ni veí d'Itàlia, a la policia
italiana. Això és, al govern feixista. No ha estat el vagabund que
s'expulsa per indesitjable, ni el delinqüent de dret comú per al qual
s'ha demanat, i s'ha concedit, l'extradició. No. És l'enemic d'un
odiós règim de força que es lliura, lligat de peus i mans, al règim
contra el qual ha combatut i pel qual ha hagut d'abandonar, en l'ezo-
de dolorós dels perseguits, el seu país...

"Indocumentat", s'ha dit. Bé. Però si no era possible tolerar la
presència d'un indocumentat, encara que fos un emigrat polític, el
que es podia fer era allunyar-lo del país, simplement. Mai, mai, lliu-
rar aquest indocumentat, que ho era segurament perquè era anti-
feixista, a les autoritats feixistes. Hi ha molts camins a Europa, per-
què la policia hagués de pensar, precisament, en el camí de Ge-
nova.

Si no hi hagués — i hi són — uns deures elementals d'hospitali-
tat per als súbdits estrangers, hi ha unes altes, imprescriptibles raons
d'ètica i d'humanitat; l'oblit dels uns i de les altres, pot portar-nos
a pensar, descoratjats i rebels, que hi ha davant nostre dures etapes
a vèncer encara per poder aspirar, Pireneus enllà, aquesta noble
aura de democràcies que apunta en els horitzons d'una Europa lli-
nyana i liberal...

Poques, molt poques veus de protesta s'han aixecat contra el lliu-
rament d'Imperiale a les autoritats feixistes. És trist. A França
s'hauria produït una viva reacció ciutadana — recordi's el cas Ciano,
recentíssim. Tanmateix, no és perquè el que la Lliga Francesa dels
Drets de l'Home és un organisme viu i alerta. ¿Per què no es pensa
— hem tingut temps i motius per pensar-hi — en la nostra Lliga Ca-
talana dels Drets de l'Home?

JOSEP M. MASSIP

"No es revoltarà mai la consciència ciutadana pel
fet que els governadors o els funcionaris no siguin im-
pecables: el ciutadà té sentit comú, i sap que això és
impossible. El que revoltaria és una altra cosa: que
semblessin gaudir d'impunitat."

LLUIS NICOLAU D'OLIVER
(La "Publicitat")

Per a un gran festival pro-presos

En l'edició anterior, LA RAM-
BLA DE CATALUNYA llançava
la suggestió de que la Premsa ca-
talana organitzés, en un gran local
de Barcelona, un festival Pro-presos
catalans.

Avui, ens plau consignar que la
nostra idea ha trobat ja un ressò
de cordialitat entre significats ele-
ments i entitats de Premsa de Ca-
talunya. "L'Esquella de la Torrat-
xa", en el seu darrer número, l'acull
amb entusiasme i ofereix la seva
important cooperació per l'organit-
zació d'aquest acte.

No cal que diem als estimats
amics de "L'Esquella" com ens plau
el seu gest i com l'agraïm. El fer-lo
públic, no sabríem dubtar de la col-
laboració de tota la Premsa diària de
Catalunya — de tota la Premsa au-
tènticament liberal, volem dir, i de
l'ajut de tots aquests periòdics —
"L'Opinió", "Mirador", "Acción",
"La Campana de Gràcia", "Tre-
ball", etc. — que posen cada setma-
na, en els nostres carrers, una vi-
bració de democràcies i de nobles
afanyos de ciutadania. Amb l'esforç
conjunt de tots, n'estem certs, po-
dem aconseguir no ja la cessió d'un
local de prou capacitat per a possi-
bilitar una recaptació forta, ans en-
cara la cooperació en el festival de
tots aquells elements artístics i po-
pulars que puguin assegurar per al
públic una garantia de qualitat i de
solvència.

Aquest nombrós estol de perse-
guits, que han patit durament els
efectes de la passada dictadura, ne-
cessita, urgentment, un ajut del po-
ble català. Per a molts, la tornada
a la vida civil no ha estat altra cosa,
dissortadament, que un trist exòde a
la recerca del treball amb el qual
portar una mica de pa a la llar. Per
a d'altres — tots ho sabem — el can-
vi de posició no ha estat altra cosa
que la persistència d'un exili o d'un
empresonament.

Cal ajudar-los. Si la Premsa de
Catalunya vol, el nostre ajut pot ésser,
per a aquests homes, eficaç i
aconsolador. Esperem, confiadament,
en ella.

ESPORT

L'assemblea de la R. F. E. F.



En aquests moments
està en plena activitat
l'Assemblea de la "Real
Federación Española de
Fútbol", el fet buro-
cràtic més sensacional
del futbolisme peninsu-
lar a cada fi de tem-
pada. De la discussió
entre els representants
de les diverses federa-
cions que assisteixen a
l'Assemblea n'han de sortir les nor-
mes que regularan la marxa del futbol
peninsular durant la vinent tempora-
da; es ratificaran o es rectificaran
decisiones preses durant la campanya
que acaba de finir i es farà, en suma,
tasca constructiva o destructiva se-
gons l'orientació que prenguin els
debats.

Aquesta Assemblea ha d'ocupar-se
d'alguns fets de remarcable importan-
cia, un d'ells el fall que castiga l'Es-
panyol pels incidents dels seus partits
de campionat amb el Real Madrid; un
altre, la futura constitució dels comi-
tats de competició a les Federacions
dites regionals. S'ha de parlar també
d'altres fets o projectes importants,
com, per exemple, els de la simulta-
neïtat de partits de campionat, però
en aquests moments ens semblen els
més transcendents els dos primers
esmentats: el fall Espanyol-Madrid i
la constitució dels comitats de com-
petició.

Del primer a fer ja n'hem dit, oportu-
nament, el que calia dir-ne; no es-
tardà, però, de més insistir, aprofi-
tant l'ocasió de l'Assemblea que ha de
ratificar o rectificar la decisió del
Comitè Nacional. Honradament, en-
tencem que els senyors del Comitè Na-
cional exageren la nota en aquella
ocasió. Volem admetre que l'Espanyol
fos mereixedor d'unes sancions que
podien ésser més o menys severes;
admes això, però, tenim ple convencí-
ment que no tan solament les merei-
xia l'Espanyol, sinó que també les me-
reixia el Madrid. La nostra conclusió,
doncs, en aquest cas és que o s'obra
el càstig a l'Espanyol o manca el càs-
tig al Madrid. Fer justícia a milnes
no és fer justícia, sinó tot al contrari.
Respecte al propòsit o projecte que
hom pensa portar a l'Assemblea sobre
la futura constitució dels comitats de
competició, entenem que és una re-

forma necessària i fins imprescindible.
No n'hi ha prou, com se sol dir, amb
ésser honorat, sinó que cal, a més, sem-
blar-ho. I amb l'actual constitució dels
comitats de competició, aquesta sentèn-
cia és aplicable a cada instant. Nos-
altres no dubtem — no volem dubtar
— de l'honorabilitat esportiva de cap
dels senyors que integren els comitats
esmentats; cal, però, convèncer que
moltes vegades alguns fells d'aquests
comitats ens han sorprès notablement,
sensiblement, i ens hem trobat en el
cas de creure que són — esportiva-
ment — honorables, però que no ho
semblen gaire.

Evidentment, haver de jutjar im-
parcialment, fredament, despassiona-
dament conflictes, la resolució dels
quals pot beneficiar o perjudicar les
entitats que aquestes persones, molt
honorables, representen, és una cosa
molt difícil i exigeix una entesa i un
extraordinari que la gent no arriba
a creure que hi hagi ningú que tingui
posseir-la. Per això trobem que seria
un encert que dintre dels comitats de
competició de cada categoria, no ju-
guessin figurar-hi persones afiliades a
clubs d'aquesta categoria. El prestigi
d'aquests comitats en sortiria benefi-
ciat i la gent no interpretaria de la
manera que interpreta ara alguns fells
que hem de creure són acordats amb
tota imparcialitat, però que sempre
poden semblar — o semblen — inter-
ests o parciais. No és aquesta, però,
la nostra solució ideal que conside-
rem gairebé utòpica. La nostra solu-
ció seria que no tan solament estigués
interdit el figurar en el comitè de com-
petició a persones afiliades a clubs de
la categoria de cada comitè, sinó que
encara aniríem més lluny: que no fos-
sin de cap club.

Hom dirà que aquesta solució és
poc o gens viable. Potser sí que és
difícil de trobar unes quantes per-
sones afilades al futbol que vulguin
ocupar-se d'aquestes qüestions i no
siguin afiliades a cap de les societats
futbolístiques existents. La solució,
evidentment, és difícil, no la conside-
rem, però, impossible, i entenem que
per evitar les suspicacions i maledecen-
cies actuals cal fer un esforç i veure
d'arribar a una solució que si no és
perfecta s'hi aprofiti tot el possible.

D. AYAMI I BAUDINA



EL NOU PRESIDENT DEL
F. C. BARCELONA I NOS-
ALTRES

Del senyor Gaspar Rosés, presi-
dent del F. C. Barcelona, hem rebut
la següent lletra:

"Amb motiu de passar a ocupar
aquesta presidència, tinc el gust d'a-
ferir-me a vostè per a facilitar-li
aquelles dades, informacions o co-
mentaris de la vida d'aquest Club,
que s'adiguin amb la meua gentia, per
tal de contribuir en la màxima me-
sura possible i per tots els mitjans a
l'enlairament de l'esport de la nostra
terra i l'enfortiment de cos i ànima
de la nostra joventut i, en general,
del poble català.

El meu propòsit és, doncs, intensi-
ficar la meua relació, que rendeixi
l'obra col·lectiva, d'altres finalitats més
profundes.

Atentament es reitera de vostè afec-
tísimament. — GASPAR ROSES."

No cal dir com agraïm aquesta ac-
titud del senyor Rosés, a la qual pro-
curarem correspondre en tot moment.



UN EXIT DEL SENYOR
PLANTADA.

El senyor Plantada ha tingut aques-
tany un èxit sorollós a Madrid.

Quan l'Assemblea de la R. F. E. F.
anava a començar, l'home a pres-
sant, i un cop assegut s'ha adonat
que la cadira feia nyic-nyic.

El senyor Plantada ha dit als seus
companyes:

— Ens servirà de balanç.
I, efectivament, ha començat a
gronxar-se, fins que en el moment
precís que el marqués de Somenzolas
ha declarat oberta la sessió, la cadira
del senyor Plantada s'ha desfet com
un bolado i la humanitat del federatiu
català ha caigut a terra d'una manera
estrepitosa.

Una formidable riolada ha trencat
per primera vegada la severitat de
l'Assemblea, tot just començada.



UN ALTRE EXIT DEL
SENYOR PATXOT.

El senyor Patxot — senyor Pachón,
que li diuen a Madrid — s'ha apuntat
un altre èxit.

En discutir-se l'horari de les ses-
sions, hom proposà que les de la tar-
da comencessin a les tres.

El senyor Patxot ha demanat que
comencessin a les quatre.

I en preguntar-li per quins motius
demana aquesta hora d'ajornament,
ha dit:

— És que de tres a quatre, en ba-
nyo.

El senyor Patxot va apuntar-se un
èxit semblant al del senyor Plantada.



UNA RAO DE PPS

La Federació Centre va proposar
ahir en la reunió de la Unió de Clubs,
que els dos equips classificats en úl-
tim lloc del Comptat de Lliga, ju-
guin un partit supletori per a decidir
el que ha de passar a la segona di-
visió, sempre que el penúltim no porti
tres punts d'avantatge a l'últim.

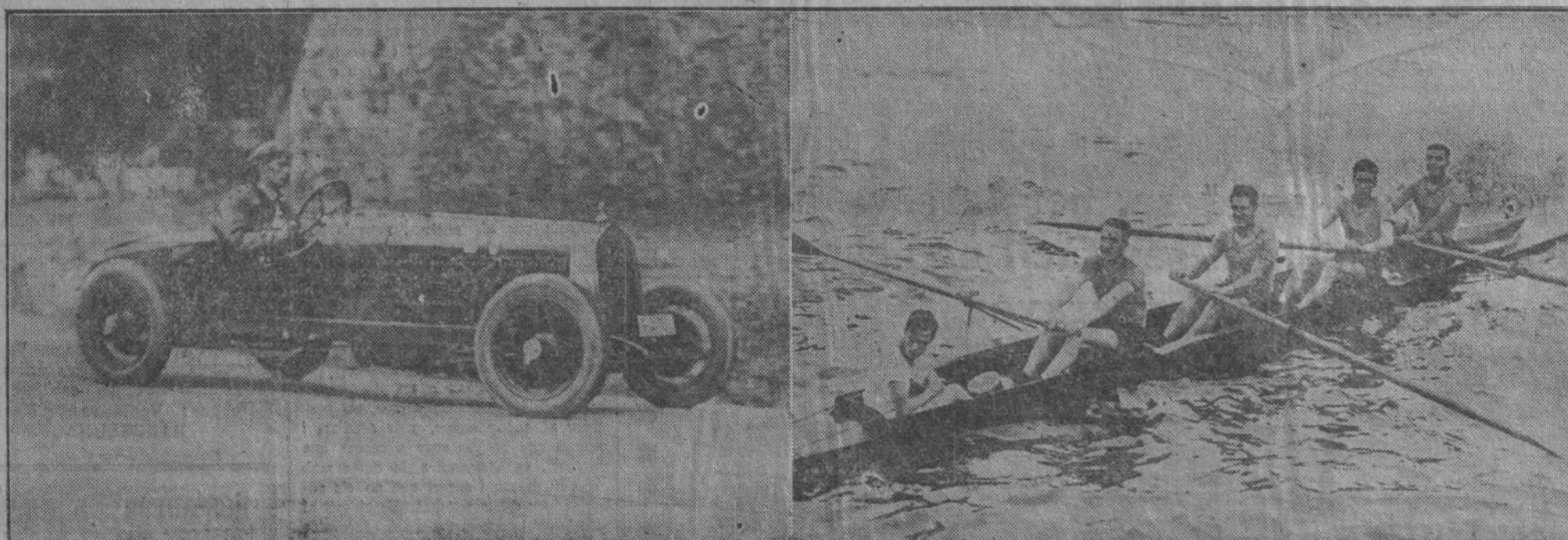
El delegat de l'Euroopa — per si ana-
va per ells — va proposar que aquest
acord, si es prenia, tingués efectes re-
trospectius i que es jugués el partit
de consuetud immediatament.

L'Athletic de Madrid va renunciar
de seguida, puix que va dir que no
està en condicions de fer un viatge
a Stúcia.



UN ACORD DEL PALACE
SPORTING CLUB

En reunió celebrada pel Palace
Sporting Club hom acordà nomenar
soci d'honor el senyor Francesc
Aguirre, en desprengre del fet que li
passà darrerament al F. C. Barce-
lona.



Totx, sobre Alfa Romeo, millor temps de cotxes en la carrera de la Rabas-
sada d'ahir

LES REGATES INTERNACIONALS D'AHIR
Els vencedors de les proves de quatre remers i timoner

S'acaba l'Exposició; els esportius esperen un Palau

HOCKEY

A Terrassa

L'homenatge a En Salvador Salvatella

Dilluns passat tingué lloc a Terrassa l'anunciament homenatge a l'excel·lent esportista Salvador Salvatella, al qual s'associaren un nombre d'actes de públic i tots els que en l'esport egarenc han pogut donar-se compte del que representa la tasca de l'homenatge.

No són pas massa partidaris d'actes d'aquesta naturalesa, i molt menys dins el nostre hockey, la gent del qual, en majoria, no té precisament la virtut de fer-se'n creditor, però en el cas d'En Salvatella, sincerament, hem de reconèixer que l'actació d'aquest terrassenc en pro de l'enlairament de l'esport a Terrassa ha estat tan decisiva, que a ell es deuen en gènere part els avenços que a la veïna ciutat han fet en els diversos indrets els esports conreus.

I on aquesta tasca ha pogut arribar a l'èxit gairebé màxim ha estat en el hockey, en el nostre esport, que dissortadament no té la importància que es mereix, i que amb una quantia homies com En Salvador Salvatella arribaria segurament a tenir-ne. A Terrassa ja la té, però que les actuacions dels seus jugadors interessin a tot terrassenc, havent culminat en guanyar amb l'obtenció del títol de campió de Catalunya d'hockey, que tan brillantment sabé obtenir el primer equip del Terrassa F. C.

En Salvatella pogué, doncs, assaborir la joia d'aquest gran triomf dels seus, merescidíssim premi als seus afanyos en benefici de l'engrandiment de l'hockey local.

I avui a Terrassa, mercès a aquest gran esportista, comptem amb tot un equip femení veritat, format per un aplec d'entusiastes i gentils terrassencs; amb un infantil autèntic, que al primer any d'actuar ha estat ben proper al títol; uns segon i tercer equips, amb una colla d'excel·lents jugadors que defensen els colors del Terrassa F. C.

Doncs bé: tot això és obra de l'activitat i de la voluntat d'En Salvador Salvatella, ben secundat, això sí, però a ell tan sols cal agrair-li. I aquest agrament que tot Terrassa li palesa, quedà a bastament demostrat en els actes que a homenatge seu se celebraren dilluns passat.

Dilluns passat, al camp del Terrassa, una colla d'actes foren dedicats a En Salvatella: un partit de futbol, un altre d'hockey, i finalment el fou ofert un magnífic record d'aquesta festa: un anell d'un gust exquisit, que fou costejat entre els amics i simpatitzants. Foren molts els que contribuïren i s'adheriren a la festa. Les dames de l'equip femení lluraren a En Salvatella una formosa cistella de flors.

Per la nostra banda no podem menys que felicitar el bon amic Salvatella, agraint-li les seves atencions amb nos-

altres i desitjant-li perseverar en les seves aficions esportives, pel bé de l'esport terrassenc.

MARIUS VALLS

Els encontres de Festa Major a Terrassa

Terrassa F. C. (primer equip)
Selecció Catalana

202

El dia de l'homenatge a En Salvatella se celebrà aquest encontre. Els equips, a les ordres de senyor Massip, s'arreglaren així:

Terrassa F. C.: Lluany, Badiella, Codina, Chevalier, Argemí F., Vau-cells, Filó, Argemí J., Roig, Simó i Indurain.

Selecció: Castillo, Baguní, Catà, Pena, Gràcia, Agustí III, Palomo (segona part Jonquera), Masana, Rodón, Brull (segona part Detrell) i Caralt M.

El partit acabà amb empat a dos gols i transcorregué en general bas-tant animat. Recordem un gol a càrrec de Simó, verament meravellós; fou potser el millor de l'encontre.

Al final tots els jugadors foren obsequiats amb unes valuoses medalles.

Terrassa F. C. - R. Polo, 1 a 1

(Equips femenins)

Constituí un veritable èxit l'encontre que dimarts a la tarda ens depararen els equips femenins d'hockey del R. Polo i Terrassa. Els constants entrenaments que en el transcurs d'un any han vingut efectuant les simpàtiques i entusiastes terrassencs ha fet que en l'aniversari de la seva presentació oficial poguéssim constatar un franc ascens tal, que avui quasi es poden paragonar a llurs ja clàssiques contrincants i no menys simpàtiques senyorettes del R. Polo.

El públic, que fou tan nombros com correcte, sortí altament impressionat d'aquest partit.

Felicitem efusivament els integrants de l'equip femení d'hockey del Terrassa F. C., per aquest empat, el qual representa una veritable victòria, si es té en compte que les seves contrincants són molt més bregades en la pràctica d'aquest esport.

Juvenil-Terrassa F. C., 5-0

(segons equips)

El partit que no es pogué jugar diumenge a causa de la pluja, es jugà l'endemà. El partit no fou lluit com els que ens havien ofert altres vegades aquests mateixos equips, cosa que s'explica si tenim en compte que no es presentaren completats. Amb tot, però, el partit fou ben agradable a la nombrosa concurrència que hi va assistir.

LLUM

la rambla de Catalunya

BASKET-BALL

LA SELECCIO CATALANA ACONSEGUI LA SEVA PRIMERA VICTORIA INTERNACIONAL DAVANT EL FOYER ALSACIEN, DE MULHOUSE, PER 29 A 26

En la final del primer torneig femení, els dos equips del C. F. i d'E. empataren a nou punts

El basket-ball, novell esport entre nosaltres, va tenir ahir a l'Exposició una gran manifestació de la seva pujança amb la celebració del gran partit internacional que la selecció catalana va disputar al Foyer Alsacien de Mulhouse i el partit final del primer torneig femení organitzat a casa nostra pel Comitè esportiu de l'Exposició.

El programa basketbàl·lic d'ahir a la tarda era quelcom extraordinari, i quelcom extraordinari va constituir el ple que registrà la magnífica pista de l'Exposició.

Un dels pocs encerts que durant la seva llarga actuació ha tingut l'actual Federació fou sense dubte el no nomenar cap entrenador ni seleccionador per formar la selecció que ahir havia de disputar el gran partit internacional. Així va evitar tota mena de favoritismes, que en formar una selecció s'atorguen quan no es compten amb homes prou independents per a seleccionar a consciència.

I un altre encert fou en elegir-se seleccionadors, d'escollir els mateixos jugadors que no fa gaires mesos van jugar junts contra els italians.

Així va donar una compensació a l'equip, malgrat dels pocs entrenaments que havien fet junts, que difícilment s'hauria pogut adquirir de fer qualsevol canvi. I a més tots posseïen la poca o molta experiència que els donà el jugar contra els italians, experiència molt difícil d'aconseguir per qui no hagi jugat mai partits de l'envergadura del d'ahir. Per aquestes raons creiem que el criteri de la Federació fou un encert, com ja ho varem creure des d'un principi que sabem els equips que s'havien escollit i per aquelles mateixes raons creiem fermament que es va guanyar.

Francia, país on el basket-ball és practicat des de fa molta més anys que nosaltres, per milers i milers d'atletes, creiem que posseïa una millor classe de joc. L'equip que varem veure ahir no ens ha mostrat res de nou. Gairebé es mostraren inferiors als italians. Aquesta, però, és una afirmació quelcom fictícia, perquè hem de tenir en compte que contra els italians els nostres sortiren després d'una aturada i fins emocionats, tota vegada que per a ells representava el debut com a internacionals. I és clar no desplaçaren tot el joc que calia esperar, però en canvi facilitaren als italians que es lluisin. Contra els

i per sobre tot que es va fer aquell joc meravellós, ràpid, que en més d'una ocasió va fer aixecar el públic per aplaudir rabiosament entusiasmat.

Estem segurs que ahir a la pista de basket de l'Exposició hi va acudir molt de públic que mai havi vist cap partit del magnífic i complet esport. Però estem segurs també que aquest públic, malgrat de no entendre res o un poc menys que res, el reglament del joc va entusiasmar-se de debò davant el joc precisista i efectiu dels nostres, que inferiors físicament als seus contrincants els superaren en tècnica i rapidesa, qualitat primordial per triomfar en el bell esport del basket.

EL JOC FRANCES

Si haguéssim de jutjar el basket francès pel partit que varem veure fer ahir als seus representants sis anys seguits campions de França, amb el sobreentes que feia tres anys que no havien perdut cap partit, el definiríem ben aviat. Diríem que es tracta d'un joc sense cap tècnica determinada i que fins tota la seva eficàcia a la seva corputllista i àurea.

Francia, país on el basket-ball és practicat des de fa molta més anys que nosaltres, per milers i milers d'atletes, creiem que posseïa una millor classe de joc. L'equip que varem veure ahir no ens ha mostrat res de nou. Gairebé es mostraren inferiors als italians. Aquesta, però, és una afirmació quelcom fictícia, perquè hem de tenir en compte que contra els italians els nostres sortiren després d'una aturada i fins emocionats, tota vegada que per a ells representava el debut com a internacionals. I és clar no desplaçaren tot el joc que calia esperar, però en canvi facilitaren als italians que es lluisin. Contra els

Després del partit que varem fer ahir els jugadors que componen la selecció catalana, cal que reconeixem la valua del nostre basket i el molt que ha millorat en poc temps. No es pot demanar més del que feren. Superaren totes les suposicions i pronostics que més o menys fundamentalment s'havien fet. El nostre basket mostrà ahir davant els francesos que és quelcom que s'ha de tenir en compte internacionalment parlant. És un joc completament diferent del francès, de l'italià, de l'argentin, però molt semblant a aquest. Sols ens falta la seva perfecció per ésser igual que el que ens varen mostrar els del famós Hindú Club.

L'actuació dels nostres jugadors, ahir, repetim, fou superior. Tota en conjunt es mostraren superiors als francesos que vingueren a casa nostra per perdre el primer partit després de portar tres anys sense perdre'n un de sol. Potser hi va haver algun que es va distingir entre els cinc nostres. Aquests foren Guix i Muscat, als quals féia molt de temps no els havíem vist un partit tan superb; un joc tan segur, passant i tirant a basket. Carbonell fou el gran defensor indiscutible. La seva connexió, la seva col·locació i intuíció és quelcom extraordinari. Pla va estar insuperable també. Colomer fou potser el que hauria pogut fer més del que féu, pel que li hem vist fer en altres partits. És un dels nostres més meravellosos tiradors, però ahir, com en l'altre, es un dels nostres més meravellosos partits internacionals contra els italians, no va fer el que hom podia esperar d'ell.

Dels francesos, com a conjunt no ens va entusiasmar gaire. Individualment el seu capità, Rudler, sobresortí per la correcció amb què jugà malgrat de la seva envergadura i superioritat física respecte als seus contrincants. Brunel i Lutz, els dos davanter, encara que no mostraren gran precisió en tirar, van semblar-nos excel·lents jugadors. La defensa fou potser el punt més flac de l'equip. Breinstroff abusà de la seva superioritat física i atlètica sobre els seus contrincants per cometre tota mena de violències que no sempre l'àrbitre encertà a punir com mereixia. El seu company, Unsinger, més correcte, fou també superior a ell en joc. Tallà molt de joc sense gaire esforç. Però els davanter que tenia en contra i el poc ajut que li prestà el seu company no li permetrien produir-se com podria.

El partit, com es pot comprendre pel que hem comentat, fou competidíssim. De començament els francesos prengueren dos punts d'avantatge, i quan tothom preveia una catàstrofe per als nostres, aquests ens obsequiaren amb la consecució de dos punts, tan mestriolament, que ja ens permetia d'esperançar el gran partit que més tard ens havien d'ofereir.

Amb lleuger avantatge dels francesos es descabellà tota la primera part, que acabà amb el resultat favorable a ells per 14 a 11. Aquest resultat just, però encoratjava els nostres; al segon temps, més confiats i segurs que podien anar a cercar una victòria, es llançaren a la lluita amb un entusiasme i encert que el que al final obtingueren. 29 a 26, favorable als nostres. Aquest fou el resultat final, i amb aquest resultat es produí la primera victòria internacional del nostre basket. I no obtinguda precisament contra un campió de Bouches du Rhone o barris similars, sinó d'un equip campió dels francesos, que feia tres anys que no havia perdut cap partit.

Els equips eren:
Foyer Alsacien de Mulhouse: Breinstroff (9), Unsinger, Rudler (2), Brunel (9) i Lutz (10).

Selecció Catalana: Pla (2) (Laietà), Carbonell (Barcelona), Muscat (13) (Laietà), Guix (6) (Laietà) i Colomer (8) (Espanyol).



El soci de l'Europa:
—Ja sabem el secret. Cada estiu l'hem d'enviar a Suècia a prendre l'oli de fetge de bacallà.

(per Castanya)

NAUTICA

AHIR, AL PORT, SE CELEBRAREN LES REGATES INTERNACIONALS D'OUTRIGERS I SKIFF

Les proves de vela del Marítim

Ahir a la tarda tingueren lloc al nostre port les anunciades regates internacionals d'outriggers i skiff.

Hi assistí una concurrència selecta i molt nombrosa, desitjosa de presenciar la lluita entre els nostres remadors i els francesos.

Els resultats foren els següents:

Outriggers a quatre remers i timoner, internacional.—1. Club Nàutic de Tarragona, "Lluís Bonet", tripulat per: Marce, Fort, Bover i Artigau; timoner, Colet, en 7 m. 37 s. 1-5. 2. Societat de Encouragement du Sport Nautique (francès), "Rosas", tripulat per: Reve, Dubs, Delezignes i Batillat; timoner, Bedenci, 7 m. 49 s. 3. Club de Mar de Barcelona, "Jaume I", tripulat per: Ferrer, Ferrer, Maspons i Torrent; timoner, Lozano, 7 m. 54 s. 2-5. 4. Real Club Marítim de Barcelona, "Doris", 7 m. 55 s. 1-5.

Regata de skiff, internacional: 1. "Tossa" (francès), en 7 m. 37 s. 2. "Fill meu", del Club Nàutic de Tarragona, tripulat per: Prat, en 7 m. 39 s. 1-5.

3. Club Marítim de Barcelona, "Sufé", tripulat per: Valls, en 7 m. 37 s. 1-5.

Outriggers a vuit remers i timoner, internacional: 1. "Cadaqués" (francès), de la Societat de Encouragement, tripulat per: Reve, Dubs, Noel, Batillat, Delezignes, Bauhan, Gelpa i Lemoine; timoner, Bedenci, en 7 m. 37 s. 1-5.

2. A tres llargs, "Lucita", del Club Marítim de Barcelona, tripulat per: Otín, Perri, Font, Faura, Ullast, Perry, Guillem i Català; timoner, Bover, en 8 m. 24 s. 3-5; quart, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per: Bech, Rengel, Vidal i V. Prat, a mig llarg; segon, "Salou", del Club de Mar, i tercer, "Marquet", del Club de Mar.

Ioles a quatre remers.—Primer, "Roger de Llúria", del C. N. de T., tripulat per



Per Canaletes d'uen...

Que Arocha segueix enfutismat per la negativa del permis per a desplaçar-se amb l'Europa.

Que qui paga ara els plats trencats és el Gualba F. C.

Que exigeix jugui també Abad de mig centre el dia del partit que Arocha jugarà amb el Gualba.

Que l'equip contrari no serà el Bolton Wanderers.

Que és quasi segur serà un equip amateur de l'Europa.

Que Gamis està fent destrossos en l'excurió del cercle gracienc.

Que aquesta vegada no portarà pas un mico com el de Canàries.

Que de moment ja li ha estat ofrenada una clau d'escala.

Que la desesperació és de Miró davant els èxits amorosos del seu company d'equip.

Quen en un moment de desesperació va jurar tallar-se la cabellera.

Que ves per on l'Europa pogria cantar victòria davant la gesta de Miró.

Que la Penya Xuta-Fort de Sarrià, assolix uns èxits extraordinaris.

Que fent honor al seu nom quan recull menys són 12 gols per partit.

Que en vista dels seus èxits els sarrianencs pensen fer-los fills adoptius de Sarrià.

Que si això es confirma, fins la directiva de l'Ebro, no els cobrarà les 10 pessetes com a lloguer de camp per partit.

Que al Poble Nou sembla que hi haurà canvis en els dirigents del Júpiter.

Que aquests canvis per això no modificaran la dinastia dels Vidal i Vidal II.

Que Vidal I, com a bon financer, diu que vol pensar-s'hi molt amb el traspass del Oro.

Que amb una vista que acredita els seus dots de futur president diu que amb Oro i Botella poden fer-se moltes coses.

Que cal desitjar no vulgui fer-les en els Comitès de competició.

Que com diu l'adagi "nunca segundas partes fueron buenas".

Que segueixen molt actives les gestions de determinats esportius per a obtenir càrrec en el nou Consell de la Fede.

Que podria ésser que les eleccions

federatives donessin una sorpresa inesperada.

Que a bon segur i en aquests dies a Madrid serà la qüestió resolta.

Que no enredades a la meseta hi són ara tots els que poden i manen.

Que a Horta han firmat els simpàtics jugadors Cruz, Ribet, Falguera, Brió, Llopis, Graells, Sibegues i Brió petit.

Que aquests nois, d'ençà que juguen tant bé, tots tindran xicota que els donarà sort en tots els partits que juguin, fent acte de presència al camp.

Que encara queden alguns per a firmar, cosa que hauran de fer, car la Junta els tracta bé i vol portar-se amb ells com ells es porten amb el Club, guanyant fa moltes setmanes els partits.

Que l'Abril va anar a Madrid per via terrestre perquè no va trobar pasatge per fer el viatge en avió.

Que això és l'excusa que dona ell, però la veritat és que li fa por.

Que ja veurem si a la tornada tampoc no trobarà plaça.

Que Costa, president de la Lliga Amateur, està fent furor a Madrid com a àrbitre de l'elecció.

Que a les deu hores justes d'ésser a Madrid ja havia convingut de vestir dotze vegades.

Que fins En Plantada el mira de reüll i s'ha venjat dient-li que el vestit de bany pot ésser utilitzat a la Bombolla.

Que la Penya Xuta-Fort de Sarrià, assolix uns èxits extraordinaris.

Que fent honor al seu nom quan recull menys són 12 gols per partit.

Que en vista dels seus èxits els sarrianencs pensen fer-los fills adoptius de Sarrià.

Que si això es confirma, fins la directiva de l'Ebro, no els cobrarà les 10 pessetes com a lloguer de camp per partit.

Que al Poble Nou sembla que hi haurà canvis en els dirigents del Júpiter.

Que aquests canvis per això no modificaran la dinastia dels Vidal i Vidal II.

Que Vidal I, com a bon financer, diu que vol pensar-s'hi molt amb el traspass del Oro.

Que amb una vista que acredita els seus dots de futur president diu que amb Oro i Botella poden fer-se moltes coses.

Que cal desitjar no vulgui fer-les en els Comitès de competició.

Que com diu l'adagi "nunca segundas partes fueron buenas".

Que segueixen molt actives les gestions de determinats esportius per a obtenir càrrec en el nou Consell de la Fede.

Que podria ésser que les eleccions

Torneig de classificació

A SANS

Contra el que s'esperava, el Sans ensopega de debò contra el Martinec, a casa seva, i perd per dos gols a cap

Decididament el Sans, malgrat de la seva victòria sobre el Badalona, de l'altre diumenge, no podia classificar-se a la categoria que durant tants anys ha mantingut.

Ahí a la casa pròpia va donar una ensopegada d'importància en ésser batuts pels martinecs per dos gols a zero.

Durant el primer temps va decidir-se el partit, ja que en ell foren marcats els gols únics de la tarda, i malgrat dels esforços sansenencs no va ésser ja possible obtenir la victòria que tant els hauria convingut a aquells dignes successors de l'Internacional i del Centre d'Esports de Sans.

Hernández (un suplent, per cert) va ésser qui marcà el primer gol, i Morrajas el segon.

Els equips eren: U. E. DE SANS.—Casasnovas, Torredell, Roca, Besolí, Duran, Passas, Pong, Coromines, Valls, Calvet i Segura.

F. C. MARTINEC.—Pasqual, Serrano, Bracons, Climent, Pujals, Creixells, Hernández, Cases, Toni Joan, Morrajas i Pares.

En Salvo (gran) va tenir cura de l'arbitratge amb les deficiències en ell acostumades.

A TERRASSA

Terrassa, 0 - Júpiter, 0

Al camp d'Egara se celebrà diumenge un partit corresponent al Torneig de classificació. Varen quedar empatats a cap gol, després d'un encontre en extrem molt mogut, en el qual els forasters demostraren millor qualitat de joc, llevat dels darrers quinze minuts, que corresponderen per complet als valencs en qualitat i domini.

La primera part transcorregué en la seva major part amb joc a mig camp.

A la segona part els egarenencs iniciaren una gran ofensiva, que obligà els forasters a jugar a tot gas.

Els equips foren: Terrassa: Uldemolins; Cadafalch, Baroneus; Castro, Santillana, Gaudí; Lavilla, Mitjans, Canals, Sebastià i Valls.

Júpiter: Guasc; Oro, Vandellós; Dolc, Rosalenc, Peiró; Pueyo, Bosch, Barcelonès i Guix.

A BADALONA

El Badalona es classifica campió de la Promoció en batre el Palafrugell per sis gols a cap

Ahí tornarem a veure l'equip titular del club de la veïna ciutat, en pla de gran guanyador.

El partit amb el Palafrugell, a el darrer que havia de jugar el Club costeny, que en cap moment no ha vist perillar el seu lloc de líder per tal d'assegurar-se la continuació en primera categoria junt als Barcelonès, Espanyol i Europa. Aquest tercer encontre: podia ésser decisiu en l'obtenció definitiva del primer lloc en aquest esgotador torneig suau acabat pels "blaus". Així s'explica que des del primer moment fou possible palesar l'enorme interès que els jugadors blaus posaven en perforar la porta de Ganchia el major nombre de vegades.

El resultat final de sis a cap diu prou bé l'intens domini exercit per l'equip que fins fa poc havia vingut preparant Lluís Blanco. Amb tot, però, tot el partit i especialment durant la primera part, el domini fou tan intens que els palafrugellencs es veieren impossibilitats d'aturar ni tan sols de minvar la gran quantitat de joc realitzat pels badalonins.

Aquesta primera part acabà amb cinc gols el Badalona per cap el Palafrugell. Després de quinze minuts de joc plenament ensopegat i durant el qual el Palafrugell féu grans esforços per assolir acabar diverses bones jugades que mai arribaren tan sols als dominis de Linars.

Els badalonins començaren a emprar-se a fons de tal manera que ben aviat una arrancada de Forques, seguida per un d'aquells xuts fermes que acostuma engegar aquest jugador, no pogué blocar Ganchia, i Teixidor, molt oportú, aprofità l'escapada pilotant per apuntar el primer gol.

La pressió continuava més fortament si cap i Redó, que veient molt bé l'interior esquerra, obtingué el segon gol d'una jugada provinent de Forques en executar un cop lliure contra el Palafrugell; i molt poc després una bona combinació Castro-Sangüesa portà el tercer gol, també rematat per Redó; el darrer centre Forques molt poc després xutà i Ganchia es trobà novament amb la pilota encastada a la xarxa, i encara torna a marcar el Badalona, per mitjà de Castro, el qual obtingué un magnífic gol.

RESULTATS

Sans - Martinec	0-2
Terrassa - Júpiter	0-0
Sant Andreu - Sabadell	0-2
A. Vilanova - Iluro	1-3
Badalona - Palafrugell	6-0

CLASSIFICACIÓ

	J.	G.	P.	E.	F.	C.	P.
Badalona	17	12	2	3	64	16	26
Júpiter	18	11	3	4	40	25	25
Sabadell	16	10	2	4	31	16	22
Sans	17	8	2	7	28	33	18
Iluro	17	8	2	7	31	30	18
Sant Andreu	17	7	2	8	27	32	16
Palafrugell	18	6	3	9	30	35	15
Martinec	16	7	1	8	31	39	15
Terrassa	17	3	3	11	22	47	9
A. Vilanova	17	2	2	13	26	57	6

La segona part, assegurada el partit per part del Badalona, començà amb lleugers dominis palafrugellencs, però el conjunt que aquest equip té es mostrà tan inofensiu que en cap moment no aconseguí posar en real perill la porta badalonina; amb tot, però, el Badalona aconseguí novament imposar-se i un nou gol es produí, aconseguit novament per Redó, que verament ha tingut una tarda d'encerts, qui sap si ajudat perquè els del Palafrugell, excessivament preocupats, en marcar Forques deixaren més lliure un jugador, que si bé consideraren poc perillós, segurament se'n degueren penedir.

A partir d'aquest sisè gol el joc del Palafrugell s'endurí en gran manera i provocà a cada moment llurs jugades, sempre recomanables, la intervenció dels conseqüents managgers. Després d'aquell moment aquest caire fou ja la tònica que imperà sobre el camp, enllertint enormement un partit que fins aleshores havia estat una bella demostració de futbol, acceptable dins les especials característiques a què en aquestes altures s'estem "autoritzats" a demanar. Creiem que el Palafrugell cometé una greu equivocació en emprar aquesta tàctica, ja que feia-ho així forçosament ha de deixar en tots els que ho presencien un trist record de llur actualitat.

Mentre es jugava el Badalona amarcà; des del moment que la duresa i fins les brutícies de mala llei aparegueren, ja no es veié joc. Encara que el Palafrugell aconseguís veure que no augmentava l'avantatge que tan encertadament havia i, but, ajudar-se el Badalona, el joc equivocà el Palafrugell i restà en absolut mèrits a la tasca fins aleshores realitzada, i segurament que d'haver trobat un àrbitre més energic, el partit s'hauria degut suspendre per inferioritat de l'equip empordanès.

Aquesta desgraciada tàctica del Palafrugell donà lloc a un incident, de resultes del qual foren expulsats del camp Castro, un dels jugadors més nobles que trepiguen els camps de futbol, i Blanch i Espada, del Palafrugell.

Aquest equip té tota la nostra simpatia; és per això que ens dol doblement haver de veure'l emprar un joc tan ineficient pels que l'executen.

Per la nostra part tan sols li recomanem més serenitat i saber lluitar amb les armes que el joc ofereix, o sigui realitzar un bon joc; si el consera:

"DECIAMOS" SILA

La MILLOR llet fresca en el millor envàs.

EL VI CONGRES DE MEDICINA DE LA LENGUA CATALANA, celebrat el 20 al 23 de juny darrer, ha dit: A LA LLET "SILA" se li atorga per tots conceptes la més alta recompença.

"Leche Sila" "Medalla d'Or"



Exigiu llet "SILA" embotellada amb la data del dia, als principals Colmados, Lleteries, Cafés i Restaurants.

Per a informes dirigir-se a S. A. LECHE CONTROLADA

Teléfono 76844

CAMIONS AUTOMOBILS

CAMIONS GENERAL MOTORS

Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona

JOAN FLOTATS

Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31506

BARCELONA

A VILANOVA

Alumnes, 1 - Iluro, 3

Amb l'empat a un gol acabà el primer temps, que fou pròdig en bones jugades i de domini igualat.

En reprendre's el joc i degut als desencerts de Comorera, que perjudicà l'onze local, Ravell marcà el segon gol i no castigà una falta greu que hom féu al jugador Olaria.

A causa de la necessitat en què estava el porter vilanovenc, per la manera com es desenvolupava la partida, els de l'Iluro aconseguiren el tercer gol.

Els equips eren:

Alumnes: Torner, Julio, Gimeno, Aparici, Altés, López, Vidal, Callao, Olaria, Gener i Torra.

Iluro: Tarrós, Mas, Boquet, Prat, Canal, Amell, Fernández, Mestres, Solà, Ravell i Serra.

NATACIO

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VATER POLO. PISCINA DEL C. N. B.

SEGONA CATEGORIA ...

C. N. Barcelona, 5. — Sabadell, 0

El partit fou arbitrat pel senyor Ubach i els equips foren:

C. N. B. — González, Esplugas, Benavent, Palatchi, Prieto, Santacana, Borràs.

C. N. S. — Duran, Girbau, Greco, Feliu, Monal, Matin, Casarramona.

TERCERA CATEGORIA

C. N. Barcelona "B", 5

C. N. Sabadell, 0

Arbitrà el mateix senyor Ubach, essent els equips:

C. N. B. — Molinas, Perdigó, Ruiz, Gallis, Miquel, Isart, Padrós.

C. N. S. — Prat, Chamorro, Torres II, Torres I, Vilumara, Viles, Sapla.

A LA PISCINA DE MONTJUIC

C. N. Barcelona "A", integrat per Sunyol, Nubiola, Schuh, Fernández, Nadal, Feliu i Larrosa, bat per 10 a 0 el Barcelona "A", format per Bazani, Mas, González, Pros, Muntaner, Reines i Jordan.

L'encontre fou jutjat pel senyor Santalària.

C. N. Pop, 7. — S. Mataroní, 4

Els equips foren:

Pop. — Masferrer, Saliches, Sans, Roi, Hernández, Carchs i Feliu.

Mataroní. — Giralt, Klein, Vidal, Ventura, Maristany, Sabater i Ruiz.

C. N. Atlètic "A" s'adjudica els punts per no presentar-se l'Olimpic Amateur.

Equip de l'Atlètic. — Zaragoza, Zaragoza, Solana, Baell, Vidal, Morata, Rosell.

C. N. Atlètic "B", 3

Barceloneta "B", 0

Equips: Atlètic: Ribera, Fabrès, Buisan, Martínez, Renom, Zaragoza, Reines. Barceloneta: Ribas, Jorge, Peris, González, Loviri, Llenas, Vinyals.

COMENTARI BREU

La jornada d'ahir quasi va ésser completa. Tan sols deixà de presentar-se l'Olimpic Amateur, que tament sembla ja retirat del Campionat d'enguany.

En la segona categoria el Barcelona, amb un partit facilíssim, només va tenir necessitat de jugar mitja part per desfer al seu contrari, el C. N. Sabadell.

En la tercera categoria, els resultats foren tots fàcils de decidir, sobretot de tots el resultat bombà, obtingut pel C. N. B. "A" vers al seu rival el Barcelona.

Per ara les modificacions no han variat i porten el cap els equips del C. N. Barcelona.

DIUMENGE VINENT A

ROSES

en la motonau

"Príncipe Alfonso"

Dues cobles a bord

Passatges FOMENT DE LA SARDANA, Pl. 11, i VIATGES BLAUS

Rbla. del Centre, 37. Tel. 23252

En la cursa dels 2.000 metres mar

llibre celebrada a Arenys de Mar fou guanyada per Ramon Artigues, del C. N. Atlètic.

Ahí, amb motiu de la Festa Major, tingué lloc a Arenys de Mar la cursa dels 2.000 metres estil lliure.

La victòria l'aconseguí R. Artigues, de l'Atlètic, que des de bell antuvi va agafar el cap per no deixar-lo fins a sotir vencedor, i i fou tan sols inquietat per Schuh durant els primers 500 metres, en els que efectuaren una bella lluita.

En ésser al viratge, Benavent, que efectuà una cursa esplèndida, passà a Schuh i entrà per aquest ordre a l'arribada.

A consignar com a proesa l'actuació d'Arranz, del Barcelona, ço que fa esperar d'aquest xicot noves gestes.

L'ordre d'arribada fou:

1. Ramon Artigues, C. N. A., 25 minuts 05 s.

2. Xavier de Benavent, C. N. B., 25 m. 22 s.

3. G. Schuh, C. N. B., 25 m. 35 s.

4. Matin, C. N. A.

5. Arranz, C. N. B.

6. Pérez, C. N. B.

7. Rosell, C. N. A.

8. Nadal, C. N. B.

9. Rosi, G. Mataroní.

10. Calsina, C. N. B.

11. Llecha, O. A.

12. Carrasco, C. N. B.

13. Carles, G. Mataroní.

14. Morata, C. N. A.

15. Branera, O. A.

16. Vinyals, C. N. B.

17. Zaragoza, C. N. A.

18. Magdaleno, C. N. B.

19. Pujol, G. Mataroní.

20. Feliu, idem.

La classificació per equips fou guanyada pel C. N. Barcelona.

L'organització, bastant bé.

LL. - G.

BURAC

UNA LLETRA

Hem rebut de la casa Valls-Obis,

S. A., una lletra protestant d'una sageta del nostre "Burac" de la setmana passada.

No res! n de dir al que ens escriuen. Ens limitarem a fer-nos ressò de les manifestacions de persones autoritzades, i no hem de rectificar res; avui ens fem ressò del que ens diu la casa Valls-Obis, S. A. i si així ho volen, rectifiquem, encara que els nostres informadors s'hagin ratificat en les seves manifestacions.

EN L'OTONARIO I EL BARÇA

Com sigui que hi ha socis que estan indignats amb la junta passada del Barça, perquè van posar En Notario en la llista de transferibles, els explicarem el cas d'aquest xicot i per què l'han posat a la venda.

Resulta que En Notario està de dependent en una casa comercial que no estan disposats a concedir-li gaires permisos per a desplaçar-se, i cada vegada que el xicot havia d'estar tres o quatre dies fora, el gerent de la casa moria raons.

Aquí tenen explicat per què al Barça li ha semblat que no li convenia retenir un professional del qual no pot disposar amb tota llibertat.

L'ESPORTIVA DEL BARÇA

per les comarques diuen...

Que els sabadellencs estarien tranquils si d'una vegada hom deixava per sempre més Morral a la defensa del Sabadell.

Que el Sabadell acostuma a tenir una estona d'inspiració que li fa guanyar els partits quan ja sembla que els té perduts.

Que el Palafrugell i el Terrassa ho han constatat a bastament.

Que el Sabadell ja ha sol·licitat per suposar per convertir el camp d'herba el seu terreny de la Cren Alta.

Que ara que els palamosins estan tan engrescats amb la tornada de Rosalenc, resulta que la setmana passada feu un viatge a Mataró.

Que no seria segurament per comprar telèfons.

Que l'altre palamosí Colomer aniria a Mataró mentre li donessin deu pessetes diàries i una plaça de "sereno".

Que el Gimnàstic de Tarragona ha trobat un nou sistema de guanyar els partits i que el proposarà a tots els altres clubs de la Preferent.

Que aquest sistema és que quan en equip tingui avantatge en el marcador, per petit que sigui, i vagin mal donades i amb probabilitats de perdre, el jugador més modest, per no dir el més dolent, s'insolenta contra l'àrbitre; aquest voldrà expulsar-lo i aleshores l'equip es retirarà. La Federació, per no perjudicar l'equip que es retiri, i sense tenir en compte que precisament el perjudicat és l'equip contrari, ordenarà la continuació del partit, això sí, solament amb deu jugadors, però com que l'expulsió és el més dolent, i tampoc no hi feia falta, sortiran els deu ben fresquet i trempats a capejar el temporal que hi havia en el partit suspès i que en la continuació és tot bonança.

Troblem bona la idea i des d'aquest moment l'exposem.

Que el Gimnàstic ha promès que si surt en bé d'aquest cas, és a dir, que si no el posen, com li toca per càstig, a la cua, té en projecte altres trucs per tal de fer quedar en ridícul els federatius de bons sentiments.



futbol amateur de les comarques.

A IGUALADA

L'Apolo, de Badalona, fou vençut per l'Ateneu Igualadí per tres gols a dos.

L'equip amateur badaloní havia jugat tres vegades amb l'Ateneu, i en aquest partit d'ahir, que fou el quart, no pogué rescabalar-se de la darrera derrota que tingué contra l'equip igualadí.

Malgrat les bones impressions que hom tenia de l'equip costeny, en classificar-se líder del seu grup d'amateurs i campió de la Copa Olesa, ahir no pogué sobresortir davant del nostre primer equip. Ens digueren que mancava la seva defensa i Garriga en la davantera, la qual cosa podia influir en la tasca—sempre meritòria—que feu. L'Ateneu Igualadí també ha de cobrir aquesta defensa en igual forma, o sigui per elements no habituals a la defensa.

Les forces resultaren completament igualades i el partit fou jugat per tots dos igual, però bé que potser qualsevol millor per part dels igualadins, que atacaren més sovint els dominis de Soldevila. Les dues davanteres sobresortiren més que els altres companys, i els millors de tots foren Perelló i Balada, de l'Apolo, i Domènech, de l'Ateneu.

Que la retirada del Gimnàstic fou imposada pel jugador Ferrer, que actuava com a sots-capità i que va fer retirar el capità i delegats del Gimnàstic, que no feien altra cosa que allò que els manava aquest jugador veterà i aspirant a àrbitre col·legiat.

Que l'exemple de Ferrer servirà en altres partits i que molts jugadors ho tindran en compte.

Que el Col·legi sancionará el seu nou deixeble concedint-li tot seguit el títol per tal que pugui anar arbitrant amb "justícia i imparcialitat", condicions que no sap fer valer quan juga ni quan discuteix amb els arbitres.

A SANT POL DE MAR

C. D. Santpolenc, 7 F. C. Tordera, 2

Aquest partit fou una victòria neta i ben merecida del C. D. Santpolenc. El tren fort amb què començà el F. C. Tordera i que li vaigué el resultat de dos a dos en acabar la primera part, fou contrarestat amb la fàctica de joc dels locals, els quals cada dia prometen més.

Celebrem aquest nou èxit del C. D. Santpolenc.

Fou millor el joc de la primera part, que transcorregué en pau entre els jugadors. La lesió que sofri Clamaunt en una topada amb un contrari fou una jugada desgraciada més que res.

En canvi, a la segona començà a jugar-se no gaire fi, i així portà algun retruc entre els jugadors. Comptat i debatut, doncs, bona només a estones i bella en alguns moments. En aquesta part l'Ateneu feu dos gols, obtinguts per Domènech i Soler, respectivament. Foren tirats alguns còrners, sense resultat.

Iniciada la segona part amb un atac persistent a cada porteria, Balada fa el primer gol per l'Apolo. Són tirats dos còrners contra l'Ateneu, sense resultat. Més aconseguint el darrer i últim per l'Ateneu. El resultat, que ja comença a ésser afalagador, es veu escurçat per una bella escapada de Cambra, el qual centra magníficament, i Company I, d'un cap cert, marca el segon i darrer gol de l'Apolo.

Dirigi l'encontre Otto Sàbat, que complí amb bona voluntat.

Els equips eren:
Apolo: Soldevila, Roura, Company II, Monts, Pérez, Queralt, Cambra, Company I, Boada, Balada i Perelló.
Ateneu: Enric (P.), Torner, Clamaunt, Massó, Rubí, Marcet, Soler, Morera, Enric, Domènech II i Domènech I.

FONT-VELLA

A VILANOVA

PARTIT A BENEFICI DE LA FAMILIA D'EMILI GIMENO Joventut Bisbalenca F. C. 1 Selecció de Penyes Bertran i González, 6

Davant d'un públic nombrós se celebrà aquest encontre. Resultà força bonic, per l'entusiasme posat pels jugadors de tots dos equips.

Des del començament ja es notà la superioritat de l'onze local, que amb tot i dominar llarga estona, només han marcat, en el primer temps un bonic gol, obra de Bertran II.

En el segon temps el locals, ajudats una mica pel vent, que no ha parat en tot el partit, han marcat cinc gols més, tots ells de magnífica factura, obra de Bertran II (2), Bernardino, Valero i Sastre.

Els bisbalencs marcaren el de l'honor per mediació del seu interior esquerre.

De l'equip guanyador sobresortiren Bernardino, Valera, Bertran II i Camacho, i pels vençuts, el porter i el mig centre.

L'encontre se celebrà a la plaça de l'Estació, i durant el seu transcurs es feu una recepta que donà, pagades les despeses del partit, la bonica quantitat de 72 pessetes, que serviran per encapçalat una subscripció que organitza la Penya González, la qual serà tancada el dia 19 de l'actual, i l'import de la qual serà lliurat a la família del malaguanyat jugador Emili Gimeno.

Podeu trametre quantitats a Penya González, Rambla Principal (Cafè Petit Doré).

C. D. Santpolenc, 0

Penya Catalana de Mataró, 4
Abans del partit dels primers, els dos infants jugaren un partit corresponent al Torneig Copa Iluro.

La victòria dels de la Catalana va ésser justa, ja que pel seu millor joc se'n foren mereixedors.

A TARRAGONA

TORNEIG DE PROMOCIO Gimnàstic, 4 - Vilafranca, 2

Aquest partit de promoció a la segona preferent, jugat ahir al camp del Gimnàstic, ha resultat força interessant.

El Gimnàstic palesà de bell antuvi la seva superioritat indiscutible. Marcà, l'un darrera l'altra, fins a quatre gols.

A mitjans de la segona part defalliren els locals, la qual cosa aprofitaren els vilafranquins per a marcar dos gols, per mediació de Povill i Guasch.

Pel Vilafranca s'han distingit Guasch, Povill i Soler. El porter Sabater no ha estat pas a l'alçada de la seva fama. Pel Gimnàstic, Rodríguez i Pinyol.

Ha arbitrat Lemonel, benèvolament.

Els equips s'han arreglerat de la següent manera:

GIMNÀSTIC. — Ciutat, Venceslau, Rodríguez, Martorell, Pinyol, Oller, Barbrà, Delolós, Cobos, Landa i Alvarez.

VILAFRANCA. — Sabater, Pallau, Mir, Pallarès, Guasch, Via, Soler, Folch, Povill, Ametlla i Briges.

A TARRAGA

Tàrraga, 5 - Penya Molina, 4

Després de moltes festes de no haver partit al camp del Tàrraga, ahir jugaren aquests dos equips. El partit, francament, no complagué el públic.

L'equip local es trobava mancat de la majoria dels seus titulars. El joc és monòton, sense interès ni perill. Els forans s'aprofiten de l'apatia local per a aconseguir, en el primer temps, el resultat de 2 a 1 a favor seu.

En començar novament, semblà que l'equip local volia refer-se. Els quaranta-cinc minuts de joc li foren més favorables. Marcà quatre gols per dos que en feu la Penya, i obtingué així un triomf sense pena ni glòria.

Arbitrà Salvador, discret.

Es de dordre la poca concurrència al camp. Però es comprén, car tothom està cansat de les pobres actuacions targarines en la majoria dels encontres concertats.

A SANT BOI

El Santboià i el Granollers empataren a dos gols

A les cinc en punt, Santos ordena l'arreglament dels equips, que ho fan de la següent manera:

Granollers: Gallofre, López, Miralles, Faig, Ortúño, Arribas, Muñoz, Garí, Martí, Antich.

Santboià: Marly, Lacal, Puig, Cifuentes, Elias, Barralxina, Millan, Giner, Guàrdia, Cambra i Castanera.

Comença la lluita a un tren foll per part del Granollers, que demostra que van per feina. El Santboià contesta seguidament, però amb més pausa, amb menys pressa, com si ja estessin convençuts que sense córrer tant farien més.

A la segona part, l'equip local ha sortit a guanyar, i malgrat el resultat de dos gols a cap en contra, ha empatat, i ben poc li ha faltat per endur-se'n la victòria.

Feia poca estona que havia començat el partit, quan el Granollers, mitjançant Garí ha obtingut el primer gol, i poc després Antich marcà el segon, tots dos de bons xuts.

El Santboià ha arribat infinitat de vegades a la porta, però per excés de lentitud no han fet res efectiu.

Ahuc ha tirat un penalty a fora, que els ha acabat de demoralitzar.

A la segona part, Elias, que jugava de davanter centre, fa el primer, i Millan, poc abans d'acabar, empata.

Per voler-se fer la justícia ell mateix contra un jugador granollerí que li clavà la sabata al cap, Elias fou expulsat del camp.

El Granollers s'ha portat com un bon equip, àgil, fort i complet. Ens han agradat tots.

Sentim no poder dir el mateix del Santboià. Aquest equip passa una forta crisi, precisament en un moment crític.

Sempre falla un o altre. Avui ha jugat sense mig centre i han fallat dos davanteres.

Amb tot, però, si volen jugar



FUTBOL CALORIFIC

A Palamós, al revés de Barcelona, és a l'estiu quan es juguen els millors partits de la temporada. L'abnegada Junta local, per tal que els socis tinguin partit cada diumenge, no repara en sacrificis (llegiu satisfaccions) i tots els diumenges es concentren encontres disputadíssims, mentre els socis aguanten els raigs solars i els pobres jugadors es fonen com canelletes.

Majestic Hotel i RESTAURANT

Oberts a preu fix i a la carta. Orquestra. Salons especials. Bodes, banquets i festes.

A PALAMÓS

L'Escala F. C., 2 - Palamós, 6

El partit es jugà al camp local i fou bastant entretingut. Malgrat la gran quantitat de gols que entrà l'equip palamosí no hi hagué cap domini persistent. Els escalencs no defalliren en cap moment i semblava que el resultat no els pesava.

El primer temps acabà amb el resultat de quatre gols a un, favorable als de casa. En reprendre el joc, tot feia preveure que els palamosins marcarien una altra tanda de gols, però es reduí a dos més per un dels escalencs.

Els equips, sota les ordres de Rosalenc, foren:

Palamós S. C.: Bartí, Ribera, Muntanyès, Barber I, Vilallta, Garcia, Napoleó, Góiri, Colomer, Passarius, Ribes.

L'Escala F. C.: Massafont, Vilanova, Carreres, Sala, Cros, Callol, Bursel, Ximínis, Callol, Bardera, Vilabru.

Llegiu cada divendres L'OPINIO

tots com abans, com un equip de promoció, poden fer-ho bé, molt bé, i ningú no els pot treure del grup Preferent. I han de fer-ho.

ROSSINYOL

Exposició de Barcelona de 1930

OBERTA TOTA LA NIT

Preu d'entrada al recinte, 1'05 pessetes

Gran Parc d'Atraccions

Obert fins a l'hora del tancament

ILLUMINACIONS I FONTS LLUMINOSES DES DEL CAPVESPRE FINS A LES NOU, I DES DE DOS QUARTS D'ONZE A LES DOTZE DE LA NIT.

Palau de les Arts Gràfiques

Exposició Filatèlica. - Entrada, 1'05 pessetes. --- Entrada amb dret al segell commemoratiu, 2'05 pessetes

Palau d'Alfons XIII

Exposició de treballs manuals de Gent de Mar. --- Exposició de treballs de la Dona Espanyola

Palau de l'Electricitat i Força Motriu

Farga Catalana. --- Exposició de Ferros d'Art

Laberint

Curiosa atracció a la planta baixa del Palau de Projeccions

CICLISME

LA VOLTA A FRANÇA

L'actuació dels corredors peninsulars

Fem constar en primer lloc la nostra gran satisfacció pel magnífic i honorable paper que representen els corredors peninsulars en la forta prova que és la volta francesa.

Tan sols dues retirades cal lamentar: la de Bernit i la de Tubau. Els altres sis a hores d'ara han passat ja el tres més dur i terrible que té la Volta a França i les dues etapes peninsulars.

Tots els bons afectats saben prou bé que és en aquestes dues etapes on més es posa a prova la veritable classe dels corredors. I els nostres han reeixit, i d'una manera magnífica. Especialment, el petit Trueba, la "puça de Torrelavega" que li diuen afectuosament els francesos, ha aconseguit imposar-se d'una manera que no ha deixat lloc a dubtes quant a la seva formidable classe d'impulsor.

La classificació fins ahir era la següent:

En 13 lloc, Cardona, en 77 h. 12 minuts, 5 s.
En 14 lloc, Riera, 77 h. 13 m. 4 s.
En 31 lloc, Mateu, 78 h. 1 m. 11 s.
En 32 lloc, V. Trueba, 78 h. 4 m. 26 s.
En 41 lloc, Cepeda, 78 h. 56 m. 7 s.
En 49 lloc, J. Trueba, 79 h. 16 m. 41 s.

Aquesta classificació ens demostra que tant Riera com V. Trueba progressen a mesura que avança la Volta, i és molt possible (de no existir força major) que aviat passin alguns llocs més de la classificació general.

El nostre Mateu segueix metòdicament obtenint classificacions ben homògenes, que diuen molt a favor d'ell.

De moment, en la classificació per equips, i a conseqüència de la retirada de Binda i Piemontesi, de l'equip italià, aquest ha passat al darrer lloc.

En canvi Espanya disputa el tercer a Alemanya, del qual el separa tan sols 4 minuts.

Veuram els canvis que la setmana entrant hauran d'anotar en aquesta formidable i incomparable prova.

Com a reobertura del velòdrom de Sans s'organitza un match de mig fons, a càrrec de Lasbordes, Gion, Llorenç i Ferrer.

La novetat de la reunió la constituirà l'estrenar quatre motos absolutes.

tament iguals per acabar amb els vells trucs.

Per deficiències inexplicables en tot bon organitzador, la reunió fracassà per culpa precisament de les motos.

El francès Gion no pogué córrer i Lasbordes anava perdent voltes a conseqüència de la diferència entre la seva motocicleta nova i les dues velles de Llorenç i Ferrer.

En vista del poc èxit, i davant el descontent del públic, l'empresa acordà que en la propera reunió s'abonaria el 50 per cent de l'import a tots els qui presentin l'entrada de l'anterior. No està malament!

PERE ABELLA MASDEU

Maison Dorée

Cafè - Brasserie - Restaurant - Saló de Te
PLAÇA DE CATALUNYA, NUMERO 7



Estas en que va quedar el cotxe del senyor Amat Casajouana, després de l'accident — ocorregut dies enrera — del qual resultaren víctimes els nostres amics Casajouana i Vidal-Ribes, i la distingida esposa del primer.

Les reunions de la "Unió de Clubs" davant l'Assemblea de la R. F. E. F.

LA REUNIO PREPARATORIA
Madrid, 13 (Conferència telefònica). — Aquest matí, a dos quarts d'onze, s'han reunit els senyors Gutiérrez Alzaga, Hernández Coronado i Patxot, del Comitè executiu de la Unió de Clubs, per tal de canviar impressions davant la imminent Assemblea.

A les onze s'ha reunit el Consell consultiu de l'esmentada Unió, i hi han assistit els senyors Castellanos, de l'Atletic de Bilbao; Rua, de l'Irati; Ferrer, de la Real Sociedad; Livano, de l'Arenas; Genaro de la Riva, de l'Espanyol; Hernández Coronado, del Madrid; i Patxot, del Barcelona, els quals han pres els següents acords:

No-admetre l'ampliació de la primera Lliga (acord pres per majoria de vots). No intervenir respecte a

la demanda d'ampliació i modificació de la segona Lliga. Deixar aquest punt a la discussió dels clubs interessats i que ells acordin el que creguin convenient. En el cas que les forces de la segona categoria fossin tan igualades que fes necessària la intervenció de la primera categoria per a decidir-ho, tornar-se a reunir i fixar l'actitud a seguir.

Concedir fins al dia 31 del que som com a termini màxim per tal que els clubs admesos a la Unió i que no han fet encara efectiva llur quota d'ingrés, ho facin, entenent-se que quedarà automàticament exclosa l'entitat que en aquella data no hagi pagat.

Mantenir la Unió i la seva actual reglamentació.

Proposar que la final del campionat d'Espanya tingui lloc el primer diumenge de juny en lloc del darrer diumenge de maig, a fi de començar els campionats regionals una data més tard i donar lloc a una millor preparació dels equips.

L'Espanyol parla de la simultaneïtat de partides de campionat en una mateixa població, i presenta una proposició que després d'ésser ampliamet discutida és rebuda, acordant-se que cada club procuri en cada cas un acord amistós amb els seus adversaris.

S'aixeca la sessió a les dues de la tarda.

L'ASSEMBLEA GENERAL DE LA UNIO DE CLUBS

Madrid, 13 (Conferència telefònica). — A les cinc de la tarda s'ha celebrat l'Assemblea general de la Unió de Clubs, sota la presidència del senyor Gutiérrez Alzaga.

El Deportivo de la Corunya demana que sigui ampliada amb dos clubs més la primera Lliga, o que la segona — des d'aquest any — es modifiqui d'acord amb la proposició que té presentada el Celta de Vigo.

S'oposen a la modificació de la segona Lliga els clubs Ibero, Athletic de Madrid, Betis, Sevilla, Esporting de Gijon, Oviedo i Valencia, i és rebuda la petició del Deportivo de la Corunya.

S'acorda felicitar l'Athletic Club de Bilbao per haver guanyat el campionat de Lliga.

S'acorda mantenir l'actual torn de competicions, o sigui: Campionat regional, Torneig de Lliga i Campionat d'Espanya.

En la qüestió dels jugadors estrangers queden els clubs en llibertat de produir-se com millor els sembli, en vista de les diferents opinions exposades.

Es llargament discutida una petició que presenten Real Sociedad, Irati, Alavés i Racing de Santander, en el sentit que, s'acordi una compensació mútua d'un 25 per 100 sobre la recaptació bruta dels partits de Lliga. Vistes les manifestacions exposades per tots els presents, els que presenten la petició demanen que consti llur lamentació per la mala disposició que han trobat en aquesta qüestió de capital interès per a ells.

Respecte a una proposició que presenta la Federació Centre, la qual demana que en el cas que els dos darrers clubs classificats del campionat de Lliga no tinguin una diferència de tres punts, hagin de jugar un partit supletori per a decidir quin és el que queda en darrer lloc. Aquesta proposició és rebuda.

S'acorda que si algun club de la Unió manca al compromís de mitja respecte de jugadors, es prohibeixi a tots els clubs de la Unió jugar cap mena de partit amb el que cometi aquell manament.

El senyor Gutiérrez Alzaga dimiteix la presidència, i després d'intervenir el senyor Hernández Coronado, el senyor Castellanos i alguns altres, s'acorda per unanimitat no admetre la renúncia.

La primera sessió de l'Assemblea de la R. F. E. F., d'aquest matí

Madrid, 14 (per telèfon). — La primera sessió de l'Assemblea ha començat a les dotze del migdia.

El marqués de Someruelos ha recomanat a tots els assistents que siguin breus, car hi ha molta feina a fer i és qüestió d'aprofitar el temps.

A petició dels assembleístes no són llegides ni l'acta de la sessió anterior ni la memòria, les quals es donen per aprovades.

El senyor Cabot llegeix l'estat de comptes i és nomenada una comissió fiscalitzadora integrada pels senyors Gutiérrez Alzaga (Biscaia) i Hernández Coronado (Centre).

La discussió del pressupost és ajornada a causa d'haver estat lliurat massa tard a l'estudi dels assembleístes.

S'acorda que el calendari nacional i internacional de la propera temporada sigui el mateix de l'any anterior.

S'acorda que les sessions d'aquesta Assemblea se celebrin d'onze a dos quarts de dotze del matí i de dos quarts de cinc a dos quarts de nou de la tarda.

El senyor Cabot diu que com sigui que s'ha de celebrar a Barcelona el proper Congrés Olímpic Internacional, que tindrà lloc a carrers d'abril o a primers de maig, cal reservar una data per tal d'organitzar en aquella ocasió un acte esportiu digne de la importància d'aquell Congrés. Així s'aprova.

Es discuteix la proposta del Celta de Vigo, demanant l'ampliació de la Segona Divisió.

El senyor Muniesa diu que no troba lògica aquesta ampliació; que en tot cas el que correspon és modificar l'estructura general de la Lliga, donant entrada a la Primera divisió a alguns equips de la segona i fent així successivament a les altres divisions.

El senyor Gutiérrez Alzaga diu que s'està divagant, que cada any ens

ELS ESTUDIANTS CATALANS ALS IV JOCS UNIVERSITARIS QUE SE CELEBRARAN ENGUANY A DAMSTADT

Potser per primera vegada a la història del nostre esport universitari veurem com els que l'Integren sortiran de casa portant el nostre nom: i el defensaran davant dels seus companys d'estudi d'altres terres, en noble i disputada lluita.

El mot "potser", amb el qual hem encapçalat aquestes línies, és molt possible que puguem canviar-lo la setmana vinent pel de "segur", tot depèn de l'ajuda que rebem els nostres escolars dels esportius catalans, als qui s'han dirigit demanant-los la seva participació al festival que se celebrarà diumenge vinent a l'Estadi de Montjuïc.

Si els esportistes catalans responen a la demanda dels escolars fent acte de presència a l'Estadi per primera vegada, ja ho hem dit, el nostre nom sonarà en unes lluites esportives universitàries.

Fa pena haver de demanar una cosa així, però, s'ha de fer. Al reu, dels altres països, aquí els estudiants no han rebut l'ajuda oficial com manca en aquests casos.

A tots els llocs del món, els estaments oficials s'han donat compte del que significava la paraula estudiant. Aquí, gairebé ni saben que existeixin.

Aquesta vegada, per ésser la primera, cal acceptar les coses tal com són. Així s'acorda.

S'aixeca la sessió per continuar-la a la tarda.—A.

HOTEL SANT AGUSTI TOT REFORMAT

Habitacions totes amb aigua corrent :: Saló per a banquets
Coberts des de 5 pessetes.
Telèfon 20628
Plaça Igualtat i carrer Hospital

trobem amb les mateixes discussions i que cal acceptar les coses tal com són. Així s'acorda.

S'aixeca la sessió per continuar-la a la tarda.—A.

mera hom ja fa prou, s'ha mirat que com a mínim fossin dos els esport, en que prenguessin part els nostres universitaris. Si s'hagués trobat una bona ajuda, ja ni val la pena de dir-ho, en tots, "tots" els esports que practiquen els nostres estudiants, hom hi hauria participat. Ara s'han d'acotar amb dos i encara gràcies si hi van.

Aquests dos esports són el rugbi i l'atletisme. Quant al primer tot-hom sap el gros increment que ha pres l'esmentat joc a casa nostra, sobretot en la part estudiantil. Fruit d'això és que hi ha un club a la nostra ciutat alimentat quasi tot ell per aquests elements, i que n'hi hagin uns quants que s'hagin vist enlairats amb el pompós nom d'internacionals. D'altres trepitgen als esmentats i alguns d'ells ja han representat a Catalunya en els darrers partits de seleccions, i els que menys, són jugadors d'un bell esdevenidor, prometedors que han fet en el curs dels partits celebrats darrerament.

Dissabte passat començaren els entrenaments oficials, i demostraren tots que estant en magnífica forma.

I quant als atletes, els temps marcats pels cronometres no enganyen. Arévalo, en el darrer entrenament, ha rebaixat el rècord de Catalunya, i Angel, igualment. Serrama, torna a estar en la forma que l'any passat li va valdre fer-se amb els campionats d'Espanya. Aparici salta regularment els 6 m. 40, i pensa millorar la marca d'uns quants centímetres més. I pel que fa a Sastre i Segurado, a Madrid, els darrers campionats d'Espanya, digueren la seva darrera paraula.

Per acabar, solament hauré de manifestar que creiem sincerament que els deportistes catalans respondran a la justíssima petició dels seus estudiants.

FRANCESC MONTNEGRO

Diumenge, dia 20. GRAN ESDEVENIMENT ESPORTIU a l'Estadi de Montjuïc, a benefici de la participació escolar als IV Jocs Universitaris de Darmstadt
PREUS POPULARS

Bodmer, & Bó, S. en C. - Corts, 596 - Tel. 10266 - Barcelona

MOBLES DE FUSTA I ACER PER A OFICINA



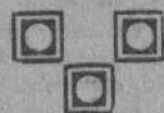
LA MILLOR CERVESA ALEMANYA
ARRIBADA DE BAVIERA A BASE DE FRED
NI PASTEURITZADA, NI ALCOHOLITZADA

LA TROBAREU A LA CERVESSERIA BAVIERA

Granja Orient, Bar Canaleles, Casino Restaurant de Sant Sebastià, Bar Brement (Muntaner, 41), Cafè Restaurant Riera (Passatge de Gràcia), i Coq d'Or - Cafè Restaurant (Plaça d'Urquiza), Restaurant i Cerveceria OBERBAYERN, Parc d'Atraccions
Exposició de Barcelona

Agent per a Catalunya: Josep Llobera, Corts, 515, Telèfon 31072

MOMOTOMBO
CAFES TORRATS



Oficines i magatzem:
HOMERO, 56
SANT GERVASI

TELEFON 71964



Aquesta nit, a les deu:

Revista Sonora Paramount

LA BARCA DE NOÉ

Dibuixos sonora Paramount

Un esbós dialogat en espanyol

per M. Chevalier.

EL DESFILE DEL AMOR

Opereta cinematogràfica Paramount, per MAURICE CHEVALIER i J. MACDONALD.

CINEMA PARIS

El preferit per la seva excel·lent ventilació

Telèfon 14544. Orq. Granados

Avui, dilluns, nit, a les 9:30:

Esdeveniment cinematogràfic amb les grandioses repeses:

LA LEY DEL HAMPA

ELLO

SALS

Litíniques Dalmau

Producte nacional

per a preparar la millor
aigua de taula

Dipositaris exclusius:

Establecimientos Dalmau Oliveres, S. A.
Princesa, 1 BARCELONA

MARICEL-PARK Inauguració,
dimecres, dia 16